

ה"ט 79381/01/19 - יהודה קנדי נגד רון אליהו

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ה"ט 79381-01-19 קנדי נ' אליהו

לפני כבוד השופט רמי חיימוביץ, סגן נשיא

מבקש	יהודה קנדי
נגד	
משיב	רון אליהו

החלטה

בקשה לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת, תשס"ב-2001.

ההחלטה נכתבת מיד בתום הדיון שהתקיים.

1. הצדדים הם שכנים המתגוררים בבניינים סמוכים שלהם חניה משותפת.
2. ב-27/12/18 פגעה אשת המבקש עם רכבה באופנוע השייך למשיב וגרמה לו נזק. הצדדים ניסו לפתור את העניין ללא מעורבות של חברת ביטוח והסכימו כי המבקש ישלם למשיב סכום של 1,600 או 1,700 ₪ (תלוי בגרסה) והמשיב ימסור לו חלקים מן האופנוע הפגוע (הכידון וחלק נוסף).
3. לדברי המשיב התברר לו בדיעבד כי עלות התיקון גבוהה בהרבה ולכן ביקש מהמבקש כי יפעיל את ביטוח הרכב. אלא שהמבקש סירב להפעיל את הביטוח עד שהמשיב יחזיר לו את הכסף ששולם. המשיב סירב להחזיר את הכסף עד שיופעל הביטוח ועד שיוחזרו החלקים שנמסרו. וכך נקלעו הצדדים למבוי סתום כשאיש אינו מוכן לבוא לקראת שכנו.
4. המשיב בתחילת חודש פברואר פנה המשיב למבקש טען שסוכנות הביטוח אינה עונה לו וביקש את החלקים שנמסרו. המבקש מתעלם מפניותיו ואז שלח לו המשיב הודעות ווטצאפ בהן נכתב "אני אהיה השכן הבן זונה. קח את זה גם בתור איום. נגמר הזמן של השכן הטוב ... אתה גר בבנין ממולי אין לך לאן לברוח". המבקש פירש דברים אלו כאיום לכך שהמשיב יפגע בו, ולדבריו באותו ערב אף הגיע המשיב לביתו דבר שהגביר את תחושת האיום (המבקש לא היה בבית ורעייתו שחששה לא פתחה את הדלת). המבקש מוסיף כי גם אחיו של המשיב הגר בשכנות פנה אליו בצורה מאיימת ודרש ממנו להפעיל את הביטוח. עוד טען כי אביו של המבקש מטייל עם כלבו בחניית הבית.
5. המשיב מסביר כי הוא אדם שומר חוק וכי ה"איום" שבהודעות הוא שיפנה למשטרה ולערכאות משפטיות, ולדבריו עוד באותו יום הלך והגיש תלונה במשטרה כנגד המבקש. המשיב מדגיש כי לבקשת המבקש הפסיק את ההתכתבות עוד ב-5/2/19 ומאז לא יצר כל קשר עם המבקש. המשיב מאשר כי הגיע לבית המבקש אך מסביר כי בא למקום עם אמו במטרה לפתור את הסכסוך ומשום שהמבקש ואביו איימו עליו. לדבריו נוכחות האם מלמדת כי לא התכוון לפגוע או לאיים. המשיב מוסיף כי קיבל שיחת טלפון מאדם שהציג עצמו כשוטר ב"חקירות בת-ים" שאיים עליו כי אם ימשיך להטריד את המבקש יקרא לחקירה. שיחה זו הושמעה בבית המשפט, ואם היא אכן מגורם במשטרת ישראל יש לראות אותה בחומרה רבה.

6. במהלך הדיון הבהירו המשיב, אביו ואמו (שנכחו הדיון) כי אין להם כל רצון או כוונה לפנות למבקש או להטרידו ואף התחייבו כי ימנעו מלפנות למבקש או לבני משפחתו, במישרין ובעקיפין, לרבות באמצעות אחרים (כמו אחיו של המשיב) וימנעו מליצור עמם כל קשר, בעל-פה, בטלפון, בווצאפ, ובכל דרך אחרת וכי ימנעו מלדפוק על דלת ביתו. אביו של המשיב הבהיר כי אינו יכול להימנע מלטייל עם הכלב בחניה המשותפת (דבר סביר).

7. בנסיבות אלו, אף שהודעות הווצאפ (מוצגים מב-2-6) עשויות להתפרש כהטרדה מאיימת, נוכח ההסברים שניתנו ודברי המבקש כי התכוון לאיום משפטי, ובהתחשב בכך שההודעות נפסקו מיד עם דרישת המשיב כבר ב-5/2/19 (לפני כשלושה שבועות) ומאז לא חזרו על עצמן, דבר שמחזק את האפשרות כי לא תהיה הטרדה נוספת, מצאתי כי אין צורך במתן צו מניעת הטרדה מאיימת כהגדרתו בחוק ודי בהתחייבותם המפורשת של המשיב ובני משפחתו, שניתנה לפרוטוקול ותחת אזהרה, כי ימנעו מכל קשר עם המבקש ובני משפחתו.

8. הבקשה נדחת. הצו הארעי שניתן מבוטל.

9. **נרשמה התחייבות המשיב ובני משפחתו כי ימנעו מלפנות למבקש או לבני משפחתו, במישרין ובעקיפין, לרבות באמצעות אחרים (כמו אחיו של המשיב) וימנעו מליצור עמם כל קשר, בעל-פה, בטלפון, בווצאפ, ובכל דרך אחרת וכי ימנעו מלדפוק על דלת ביתו. ככל שיפרו התחייבות זו יוכל המבקש לפנות בבקשה חוזרת או למשטרת ישראל.**

10. אין באמור לעיל כדי למנוע פניה כדין במסגרת הליכים משפטיים לרבות הסכסוך הכספי. אעיר כי במהלך הדיון היום נעשו מספר ניסיונות להביא את הצדדים לפשרה שתחסוך הליכים כספיים עתידיים ותאפשר יחסי שכנות, אך התברר כי לעת הזו אין כל אפשרות לקרב בין הצדדים. אני מקווה שכשיצטננו הרוחות ישקלו הצדדים בכל זאת את המלצת בית-המשפט וינסו להגיע להסכמות.

המזכירות תשלח עותק מן ההחלטה והפרוטוקול לצדדים.

ניתנה היום, כ"ב אדר א' תשע"ט, 27 פברואר 2019, בהעדר הצדדים.